

Arrest

nr. 213 773 van 12 december 2018
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DEBRUYNE
Sint-Pieterskaai 73 / B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordigster van X en beiden van Armeense nationaliteit, op 9 augustus 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 mei 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 september 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VANHECKE, die *loco* advocaat DEBRUYNE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters moeder diende namens verzoekster op 17 mei 2018 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 31 mei 2018 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.05.2018 bij onze diensten werd ingediend door:

G., I. (RR: ...)

Geboren te S. op 19.09.1988

+ dochter

G., M. (RR: ...)

Geboren te O. op 08.02.2017

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag dd. 17.05.2018 een kopie van zijn attest van immatriculatie voor teneinde haar identiteit aan te tonen. Echter, dit document draagt de vermelding "Dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs". Bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van zijn identiteit. Betrokkene roept in zijn aanvraag evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen (art. 9ter, §2, 3e lid). Bovendien dienen alle ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

Betrokkene legt ook een uittreksel uit het bevolkings-, vreemdelingen-, en wachtregister, een getuigschrift van woonst, een attest van geboorte van de dochter en een attest van het ziekenfonds voor. Deze bewijselementen kunnen haar identiteit niet aantonen zoals voorzien in art 9ter, §2, 1e lid, gezien deze bewijselementen niet voldoen aan de voorwaarde voorzien in art. 9ter, §2, 1e lid, 3° namelijk het laat niet toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en verzoek(st)er. Betrokkene roept evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichtingen zijn/haar identiteit aan te tonen (art.9ter, §2, 3e lid). Bovendien dienen alle ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestienen - fax: 02 274 66 11).

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de gegevens, overgemaakt door de verwerende partij, blijkt dat verzoekster een nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet indiende op 9 augustus 2018. Deze aanvraag werd op 20 september 2018 onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, §3, 4°, van de vreemdelingenwet omdat uit het advies van de arts-adviseur van 18 september 2018 blijkt dat verzoekster kennelijk niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Aldus blijkt dat verzoekster er inmiddels wel in slaagde te voldoen aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en een nieuwe beslissing bekam waarbij een arts-adviseur overging tot een inhoudelijk onderzoek van haar verzoek om verblijfsmachtiging.

De thans bestreden weigeringsbeslissing van 31 mei 2018 steunt op het determinerend motief dat bij de aanvraag d.d. 17 mei 2018 verzoeksters identiteit niet werd aangetoond. In het enig middel betwist verzoekster dit motief. Aldus stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat het beroep in de huidige zaak er toe strekt te bekomen dat verzoekster in de mogelijkheid wordt gesteld een machtigingsaanvraag conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen, die niet wordt afgewezen omwille van de documentaire identiteitsvoorwaarde en waarbij haar medische aandoening door een arts wordt onderzocht. Verzoekster heeft met de hoger genoemde beslissing van 20 september 2018 inmiddels een dergelijke beslissing verkregen. Ter terechtzitting gevraagd waar het actueel belang van het beroep thans in bestaat, vermits zij inmiddels heeft gekregen wat zij met haar beroep nastreeft, heeft de advocaat van verzoekster geen opmerkingen over deze zienswijze en verklaart hij zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

De Raad is op grond van de hierboven uiteengezette redenen van oordeel dat verzoekster niet langer doet blijken van het krachtens artikel 39/56 van de vreemdelingenwet vereiste actueel belang bij het beroep, zodat het beroep onontvankelijk moet worden verklaard.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT